

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרֻשֶׁת מִצְוֹרַע עֵרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ יוֹם הַבְּהִיר י"א נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שֵׁשִׁי עִם רש"י

היום לומדים על עוד דרכים שגופו של האדם יכול לטמא ולמנע כניסה לבית המקדש ואכילת קדשים.

אתמול למדנו על הזב, טמאה שיכולה לקרות כאשר הגוף לא בריא. היום לומדים על עוד שני סוגים שיכולים לקרות גם כאשר הגוף מתפקד באופן תקין. אדם יכול להטמא בטמאת זרע ואשה יכולה להטמא בטמאת נדה.

לומדים כיצד נטהרים מכל אחד מסוגי הטמאה כדי שיהיה אפשר לחזור ולהכניס לבית המקדש בטהרה ולהקריב קרבנות.

התורה אומרת שאשה יכולה להטמא באופן מסוים שבו היא נקראת זבה כאשר משהו בגופה אינו בריא. כל דבר שנוגעת בו כאשר היא טמאה, יכול גם הוא להטמא. אם היא ממתינה שמונה ימים והולכת למקוה, היא לא מטמאת עוד דברים, אולם אינה טהורה לגמרי ועדין אסור לה להכניס לתוך בית המקדש.

מחר בעזרת ה' נלמד מה עליה לעשות כדי לסיים את תהליך הטהרה

תְּהִלִּים / יוֹם י"א לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס' - ס"ה

בתהלים של היום, דוד המלך אומר כיצד הנשמה שלו רוצה להיות קרובה לה'. הוא ממשיך זאת

לְאָדָם שְׁצַמָּא לְמִים בְּמָקוֹם שְׁבוּ אִין כְּלוּם: "צַמָּאָה לְךָ נַפְשִׁי"

הַרְבֵּי מַסְבִּיר שְׁכַשְׁאָדָם מְאֹד צַמָּא וְאִין לוֹ מִים, בְּשֵׁהוּא מְגִיעַ לְבִסוּף לְמָקוֹר מִים הַמִּים מְאֹד טְעִימִים לוֹ הַרְבֵּה יוֹתֵר מְאֹשֶׁר כָּל מִים אַחֲרִים.

אוֹתוֹ דְּבַר גַּם עִם כְּשֵׁהנִשְׁמָה מְרַגֶּשֶׁה שֶׁהִיא לֹא קְרוּבָה לָהּ, וְהִיא בְּאֵמֶת "צַמָּאָה" לְהַרְגִישׁ קְרוּב לָהּ, אֲזַי כְּשֵׁהיא אֲכֹן לּוֹמְדֵת תּוֹרָה וּמְקִימֵת מִצְוֹת וּמְרַגֶּשֶׁה קְרוּבָה לָהּ, הַנִּשְׁמָה מְרַגֶּשֶׁה אֶפְלוּ יוֹתֵר טוֹב מְאֹשֶׁר קוֹדֵם.

זוֹ הַסְּבָה שְׁדוּד הַמְּלָךְ אוֹמֵר בְּפִסּוּק הַבָּא "כִּן בִּקְדָשׁ חֲזִיתִיךָ" הַלּוֹאִי וְהִיִּיתִי יָכוֹל לְרְאוֹתְךָ כִּךָ בִּקְדָשׁ, וְלֹא רַק כְּשֵׁאֲנִי מְרַחֵק מֶה'. כְּשֵׁמְשִׁיחַ יְבוֹא, אֲנִי נוֹכַח לְרְאוֹת אֶת ה'. הַלּוֹאִי שְׁנִרְגֶּשׁ אֶת תְּחוּשַׁת הַרְוּוּיָה שְׁאֲנַחֲנוּ מְרַגֶּשִׁים עִכְשָׁו אַחֲרֵי תְחוּשַׁת הַצַּמָּא הַכְּבֵד בְּגִלוֹת.

תְּנִיָּא / לְקוּטֵי אֲמָרִים פָּרָק מ"א (י"א נִיסוֹן שָׁנָה מְעַבְרָת)

וּכְעֵת אֲנִי לּוֹמְדִים אֶת הַפִּסּוּק "וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלָיו"

תְּאָרוּ לָכֶם אִיךָ הִיִּיתֶם מִתְנַהֲגִים אִם הִיִּיתֶם יוֹדְעִים שֶׁהַמְּנַהֵל שְׁלָכֶם מְשַׁגֵּיחַ דְּרָךְ מְצַלְמָה עַל הַכִּיתָה שְׁלָכֶם כְּדִי לְרְאוֹת אִיךָ אֶתֶם מִתְנַהֲגִים.

כְּמוֹכֵן, ה' מְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ בְּכָל רֵגַע, אֲבָל אֲנִי לֹא תַמִּיד מְרַגֶּשִׁים אֶת זֶה. אֲלוֹ הִיִּינוּ חֹשִׁים זֹאת לֹא הִיָּה לָנוּ קִשָּׁה לְהִתְנַהֵג כְּפִי שֶׁה' רוֹצֵה. הִיִּינוּ תַמִּיד מִפְּחָדִים שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ. אֲבָל ה' רוֹצֵה שְׂזָה יְהִיָּה אֶתְגַּר עֲבוּרָנוּ. אִם אֲנִי מְקַדְּשִׁים זְמַן מִיַּדִּי יוֹם לְהִתְבוֹנֵן וְלַחֲשֹׁב כִּיצַד ה' בְּאֵמֶת מְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ, נוֹכַח תַּמִּיד לְנַצַּח אֶת הַיֵּצֵר הָרָע.

"וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלָיו" - ה' מְשַׁגֵּיחַ לְוֹדָא שְׁאֲנִי מְקִימִים אֶת רְצוֹנוֹ. אֲנִי מְקִימִים אֶת מִצְוֹתָיו כְּשֵׁהוּא מְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ.

ה' הוּא הַחַיּוּת שֶׁל כָּל דְּבַר בְּעוֹלָם. ה' נוֹתֵן לְכָל פֶּרֶט בְּבְרִיאָה מְאֻבְּנִים וְעַד לְבְנֵי אָדָם, צְמָחִים וְכוּכְבִּים, מְלֻאָכִים וְעוֹלָמוֹת, אֶת הַחַיּוּת הַמְּדִיקֵת שֶׁהֵם צְרִיכִים וּמְבִיא אוֹתָם לְמַצֵּב שֶׁל קִיּוֹם (יֵשׁ) מְאִין. וּבְמִיחָד ה' מִתְמַקְּד בִּיהוּדִים בְּאֶפְן כְּלָלִי וּבְמִיחָד בִּי, בְּמִיחָד כְּאֲשֶׁר אֲנִי עוֹמֵד כְּרַגַּע וְחוֹשֵׁב עַל כִּךָ. וְעָלִי לְשֹׂאוֹל אֶת עֲצָמִי: הֵאֵם אֲנִי עוֹבֵד אֶת ה' כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה שְׁאֲעַבֵּד אוֹתוֹ? הַאֲדָמוּ"ר הַזֶּקֶן אוֹמֵר לְחֲשֹׁב עַל כִּךָ לְפָנֵי שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה אוֹ מְקִימִים מְצוּהָ, בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׁלוּבָשִׁים טְלִית אוֹ מְנִיחִים תְּפִלִּין.

לְעֵתִים קְרוּבוֹת בְּמִכְתָּבִים הַרְבֵּי אֲמַר לְאֲנָשִׁים לְלַמֵּד בְּעַל פֶּה אֶת הַחֶלֶק הַזֶּה וְלַחֲשֹׁב עַל כִּךָ וְהַדְּבַר יַעֲזֹר לָהֶם בְּתַחוּמִים רַבִּים בְּעִבּוּדֵת ה'.

הַיּוֹם יוֹם / י"א נִיסוֹן

בְּיוֹם הַהֶלְדָּת, עָלֵינוּ לְהַקְדִּישׁ זְמַן לְהִתְבוּדֵד וְלַחֲשֹׁב. עַל הָאָדָם לְחֲשֹׁב עַל הַדְּבָרִים שְׁקָרוּ לוֹ וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל הַדְּבָרִים שְׁרָאָה שְׁשִׁגָה בָּהֶם.

כְּשֵׁהרְבִי כָּתַב אֶת ה"הַיּוֹם יוֹם", אֵף אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁהַיּוֹם הוּא יוֹם הַהֶלְדָּת שֶׁל הַרְבֵּי. מְאַחַר יוֹתֵר, הַרְבֵּינִי חֲנָה גִלְתָּה לְחַסִּידִים אֶת יוֹם הַהֶלְדָּת שֶׁל הַרְבֵּי, אֲזַי הֵם הִבִּינוּ מְדוּעַ הַרְבֵּי בָּחַר אֶת הַפְּתִיגָה הַזֶּה ל"הַיּוֹם יוֹם" שֶׁל י"א נִיסוֹן - כִּיּוֹן שְׂזָהוּ יוֹם הַהֶלְדָּת שֶׁל הַרְבֵּי.

הַרְבֵּי מְלַמֵּד אוֹתָנוּ בְּיוֹם הַזֶּה כִּיצַד לְחַגֵּג אֶת יוֹם הַהֶלְדָּת שְׁלָנוּ!

ספר המצוות / מצוות עשה ה'

המצוה היומית, **מצוות עשה ה'** היא אותה מצוה כפי שלמדנו אֶתְמוּל- כֵּל יְהוּדֵי צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל מִיַּד יוֹם.

רמב"ם / הלכות תפלה פרקים ח', ט', י'

פרק ח'- בפרק זה לומדים על תפלה במנין. הרמב"ם אומר עד כמה זה חשוב להתפלל במנין אם יש לנו אפשרות, בגלל שה' מאזין תמיד לכל מי שמתפלל במנין.

פרק ט'- הרמב"ם מלמד איך להתפלל במנין. לומדים אלו קטעים אומר החזן בקול ואלו חלקים יש לומר בלחש לעצמנו. עלינו לענות בקדשה וקדיש.

פרק י'- לומדים על ההלכות מה קורה אם אדם טעה בתפלה. אם מישהו טועה ומתפלל תפילת עמידה של יום חול בשבת, עליו לחזור לראש התפלה להתחיל את תפילת העמידה מהתחלה.

דרכי החסידות / חג חסידי - י"א ניסן

מזל טוב! היום י"א ניסן, יום ההלדת של הרבי!

ביום ההלדת של אדם "מזלו גובר" ולנשמה שלו יש כח רב.

כשזה יום הולדת של הרבי, כל החסידים מקבלים גם הם חלק מהכח המיוחד הזה.

אחד המנהגים שהרבי למד לקיים ביום ההלדת הפרטי שלנו הוא להתועד עם משפחה וחברים. מברכים שהחיינו על הפרות החדשים ומוזים לה' על חסדו אלינו ועל כך שהביא אותנו לעולם ונתן לנו אפשרות לקיים שליחות מיוחדת כאן בעולם פיהודים.

בי"א ניסן, חסידים גם כן מתועדים יחד עם משפחה חברים ויהודים נוספים. מוזים לה' על החסד שעשה לנו ונתן לנו כזה רבי גדול. אנו מוזים לה' על הזכות לחיות בדור כה מיוחד שהרבי נתן לנו את כל הכלים כדי למלא את השליחות- להביא את הגאולה.

כשחסידים רצו לתת לרבי מתנת יום הולדת, הרבי בקש מהם להוסיף בלמוד התורה, נגלה וחסידות. בהתוועדויות שלנו עלינו להחליט החלטות להוספה בלמוד תורה במיוחד בשליחות ובמאמרים של הרבי בהם הוא מדרוך אותנו איך לקיים את המשימה והיעוד שלנו להביא את הגאולה.